

Alm. Fingerbøl

Digitalis purpurea

Findes i nåleskove og heder, sædvanligvis på en sur jordbund. Den står gerne i skovlysninger, men også i grøftekanten. Den er indført og forvilder sig af og til ud i naturen.

Den er toårig, og sætter på førsteåret en bladroset, der på andetåret vokser op med en stængel på omkring en halv til en meter, hvorfra blomsterne åbner sig.

Hver blomst er et stort farvet rør, som humlebier kan forsvinde ind i. Indersiden af blomsten opviser abstrakte mønstre, formodentlig en besked til brumbassen om, hvor landingsbanen er. Bladene er aflange og filtede på undersiden. Blomsternes farve er variabel. Den lange blomsterstand producerer mange frø og planten sår let sig selv.

Det var bladene, der indgik i munkenes medicin, da de indeholder digitoxin, et giftigt stof, der også i dag bruges i den medicin, der gives til hjertepatienter, den er en kraftig påmindelse om, at medicin også dengang skulle omgås forsigtigt.

I nutiden, anvendes et modificeret stof fra en beslægtet art, 'uldhåret fingerbøl', nemlig ved behandling af hjertesvigt og hjerterytmeforstyrrelser.

Digitalis hører afgjort ikke til i suppegryden, men om heksen har blandet lidt i teen til sine uvenner, kan man jo aldrig vide!

Middelalderhaven fakta:

Alm. Fingerbøl er indført til Danmark i middelalderen. Den er naturaliseret og spredt ud i hele landet. På Møn ser man den på Høje Møn og enkelte steder også udenfor haverne.

Tema: Lokale indførte planter